

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 11

SURAH Huud

Kapitelnamn: *Surat Hud* – uppkallad efter profeten Hud. Den består av 123 verser och uppenbarades i Mekka.

Kort info

- **Tema:** Profeternas budskap och människans ansvar inför Gud.
- **Innehåll:** Berättelser om flera profeter – Nuh, Hud, Salih, Ibrahim, Lut, Shu‘ayb och Musa – och hur deras folk mötte förnekelse och straff. Påminnelser om domens dag, Guds rättvisa och människans fria val.
- **Budskap:** Tro och lydnad leder till frälsning, medan förnekelse och högmod leder till undergång. Profeternas berättelser är varningar och vägledning för människan.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Alif lam ra. [DETTA ÄR] en Skrift, vars budskap har avfattats på ett fast och klart språk och förtydligats på punkt efter punkt av en allvis [Herre], väl underrättad om allt; (1) [den lär er] att inte dyrka någon utom Gud. [Säg, Muhammad:] ”Jag är [sänd] av Honom för att varna [er] och överbringa ett glatt budskap om hopp, (2) där [ni förmanas] att be er Herre om förlåtelse [för era synder] och att i ånger vända åter till Honom. Då skall Han till en

tidpunkt [som Han har] fastställt låta er njuta allt det goda [som ryms i detta liv], och [i det kommande livet] skall Han, efter vars och ens förtjänst, skänka alla som gör det goda och det rätta Sin nåds gåvor." Men om de vänder ryggen till, [säg]: "Jag bävar för det straff som väntar er på [Räkenskapens] dag, (3) [då] ni skall vända tillbaka till Gud, som har allt i Sin makt." (4) De bommar för hjärtana för att dölja [sina fientliga avsikter] för Honom! Men när de sveper kläderna tätare omkring sig [för att slippa höra Profetens ord], vet Han vad de försöker dölja lika väl som det som de låter skymta fram. Ja, Han vet vad som rör sig i människans innersta. (5) Det finns ingen levande varelse på jorden som Gud inte sörjer för; Han vet var de gömmer sig [vid fara] och den plats som skall bli deras sista vilorum; allt är inskrivet i [Guds] öppna bok. (6) Det är Han som har skapat himlarna och jorden under sex dagar och som tronar i Sin allmakts härlighet över vattnen. [Han har skapat allt detta] för att pröva er [och låta er visa] genom ert handlande vem bland er som är den bäste. Och om du säger: "Efter döden skall ni återuppväckas till nytt liv", kommer de som förnekar sanningen helt säkert att svara: "Det är ingenting annat än bedrägliga illusioner!" (7) Och om Vi låter anstå med deras straff till en fastställd tid säger de: "Varför dröjer det?" Men den dag [straffet] når dem skall ingenting kunna avvärja det och de kommer att inringas av det som de brukade skämta om. (8) Och om Vi låter människan smaka något av Vår nåd och sedan tar det ifrån henne, misströstar hon och glömmer allt vad hon har [Oss] att tacka för. (9) Och om Vi låter henne se bättre tider efter att ha fått pröva på motgångar, säger hon helt säkert: "De onda dagarna är förbi" och glädjen gör henne övermodig och skrytsam. (10) Annorlunda är det med dem som tålmodigt håller ut [i motgången] och lever ett rättskaffens liv. För dem väntar syndernas förlåtelse och en riklig belöning. (11) [MUHAMMAD! Ibland frestas] du kanske att undanhålla något av det som uppenbaras för dig, betryckt som du är över [häcklarnas] hånfulla ord: "Varför har inte en skatt sänts ned till honom?" eller "Varför har han inte en ängel i följe?" - Du är bara en varnare, men Gud vårdar sig om allt. (12) Och de säger: "[Muhammad] har författat [Koranen]!" Svara då: "Visa fram tio [av er] författade, likvärdiga suror och kalla dem ni kan [till er hjälp] - utom Gud - om det ni säger är sant. (13) Och om de som ni kallar på inte svarar er, då har ni förstått att uppenbarelsen av [Koranen] uteslutande är ett verk av Guds ingivelse och att det inte finns någon annan gud än Han. Är ni beredda att underkasta er Hans vilja?" (14) DE VILKAS hela håg står till det jordiska livet och dess fröjder, dem skall Vi i detta [liv] ge hela lönen för deras handlingar, och ingenting skall här dras ifrån; (15) men de har ingenting annat att vänta i det kommande livet än Elden. Vad de åstadkom i denna [värld] har gått förlorat, och alla deras strävanden var förgäves. (16) Kan [dessa

människor jämföras med] dem som stöder sig på ett klart vittnesbörd från sin Herre, som ett av Hans vittnen läser upp, liksom tidigare den Skrift som gavs Moses, en vägvisare och en [källa till] nåd? Sådana [som denne] har en sann tro på detta [vittnesbörd]; men den som tillhör [andra] samfund och som bestrider dess sanning är kallad till ett möte där den eviga Elden [brinner]. Hys alltså inte minsta tvivel om denna [uppenbarelse]! Det är sanningen från din Herre - men de flesta människor vill inte tro! (17) Vem är mer orättfärdig än den som sätter ihop lögner om Gud? [Dessa människor] skall [på den Yttersta dagen] föras fram inför sin Herre och vittnena skall förklara: "Dessa var det som satte ihop lögner om sin Herre." Ja, Guds fördömelse faller sannerligen över dem som begår [sådan] orättfärdighet, (18) de som hindrar [andra] från att följa Guds väg och vill låta den framstå som krokig. Det är just de som avvisar tron på ett evigt liv! (19) [Om de än skonas] på jorden kan de inte uppresas mot [Guds dom] och de skall inte finna någon annan beskyddare än Gud; deras straff skall fördubblas, eftersom de inte kunde lyssna [till sanningen] och inte kunde urskilja [vägen]. (20) Det är dessa som har förverkat sina själar och allt det som de [i livet] hade diktat upp skall överge dem; (21) utan tvivel är det de som i nästa liv skall stå som [de stora] förlorarna. (22) De som tror och lever rättskaffens och tillber sin Herre i ödmjukhet har paradiset till arvedel och där skall de förbli till evig tid. (23) Dessa två slag av människor kan liknas vid de blinda och döva [å ena sidan] och [å den andra] sådana som har synen och hörseln i behåll. Är de jämförbara? Vill ni inte tänka över detta (24) OCH [MED samma budskap] sände Vi Noa till hans folk: "Jag har kommit för att varna er klart och entydigt (25) för att dyrka någon vid sidan av Gud. Jag bävar för det straff som kan drabba er en [sorgens och] plågans Dag. (26) Men folkets äldste, som [alla] förnekade sanningen, sade: "Vi ser att du inte är mer än en vanlig människa som vi andra och vi ser att det bara är de eländigaste bland vårt folk som följer dig, sådana som inte har något omdöme. Och vi ser ingenting hos er som i något avseende gör er överlägsna oss; vi anser tvärtom att ni är lögnare." (27) [Noa] sade: "Vad anser ni, mitt folk? Om jag har ett klart vittnesbörd från min Herre som jag stöder mig på och Han stärker mig med Sin nåd, men [budskapet] ändå förefaller er dunkelt - kan vi då tvinga er att godta det mot er vilja? (28) Mitt folk! Jag begär ingen ersättning av er för detta [budskap]; jag väntar ingen lön från någon annan än Gud. Och jag kommer inte att stöta bort dem som antar tron; de är ju kallade att möta sin Herre. Men jag ser att ni är människor utan begrepp [om rätt och orätt]. (29) Och vem, mitt folk, skulle kunna skydda mig för Guds [vrede], om jag stötte dem ifrån mig? Vill ni inte tänka över detta? (30) Jag säger inte till er att jag har Guds skatter [i min hand] och jag känner inte det som är dolt för människor. Jag säger inte heller att jag

är en ängel. Inte heller säger jag om dem som ni betraktar med sådant förakt: 'Gud kommer aldrig att ge dem av [Sitt] goda'." Gud vet bäst vad de bär inom sig. [Hade jag yttrat något sådant] skulle jag sannerligen höra till de orättfärdiga." (31) [Men de äldste] sade: "Noa! Du har tvistat med oss och du har låtit tvisten pågå länge nog. Nedkalla nu över oss det [straff] som du har hotat oss med, om du har talat sanning." (32) [Noa] svarade: "Bara Gud kan låta [straffet] drabba er, om detta är Hans vilja; och ni kan inte företa er något för att kullkasta [Hans beslut]. (33) Mina råd - om jag skulle vilja ge er råd - är till ingen nytta för er om det är Guds vilja att ni skall hålla fast vid era misstag. Han är er Herre och till Honom skall ni föras åter." (34) KANSKE säger någon: "Han har själv författat [allt detta]." Säg [Muhammad]: "Om jag har författat det faller denna synd på mig. Men jag har ingenting att skaffa med den synd som ni begår." (35) OCH VI uppenbarade för Noa: "Av ditt folk kommer ingen annan att tro än den som redan var troende. Gräm dig därför inte över vad de gör, (36) men bygg under Vår uppsikt och enligt Våra anvisningar den ark [som skall bli din räddning] och tala inte till Mig till förmån för dem som begår orätt - de skall dränkas [av den stora floden]." (37) Och [Noa] byggde arken. Varje gång [några av] folkets äldste gick förbi, gjorde de narr av honom. Han sade: "Vill ni göra narr av oss [skall ni veta att] liksom ni gör narr av oss gör vi narr av er. (38) Och ni skall [i sinom tid] få se vem som kommer att drabbas av ett förnedrande straff [i denna värld] och som skall utlämnas åt helvetets ändlösa lidande!" (39) [Så fortgick det] till dess Vår befallning gavs, och vattenmassorna forsade fram över jorden och Vi sade [till Noa]: "Tag ombord på denna [ark] ett par av varje [djurslag, hane och hona], samt din familj, utom den som redan är dömd, och de [övrige] troende." De som delade hans tro var nämligen bara ett fåtal. (40) Och han sade [till de sina]: "Gå ombord på denna [ark]! I Guds namn skall den segla på denna färd och [i Guds namn] skall vi [en dag] få kasta ankar! Min Herre är ständigt förlåtande, barmhärtig." (41) När arken lyftes av vågorna, höga som berg, ropade Noa till sin son, som drog sig avsides: "Käre son! Kom ombord till oss och bli inte kvar tillsammans med förnekarna!" (42) [Men sonen] svarade: "Jag skall ta min tillflykt till ett berg där jag har skydd mot vattnet." [Noa] sade: "I dag finns inget skydd mot Guds beslut utom för den som Han förbarmar Sig över." Och vågorna reste sig som en mur mellan dem och [sonen] dränktes med de övriga. (43) Men [befallningen] gavs: "Du jord, svälj ditt vatten! Du himmel, hejda [ditt regn]!" Och vattnet sjönk undan. Guds vilja hade skett och [arken] kom till vila på berget Al-Djudee. Då ljöd ropet: "Det är ute med de orättfärdiga!" (44) Och Noa bad till sin Herre och sade: "Herre! Min son tillhörde ju min familj och Ditt löfte besannas alltid. Du är den rättvisaste av domare!" (45) [Gud] svarade: "Noa! Han var inte av din familj - han

begick [mycken] orätt! Be Mig inte om sådant som du saknar all kännedom om. Jag förmanar dig för att du inte skall bli [som] en av dem som inte vet [vad rätt och orätt är]." (46) [Noa] sade: "Herre, bevara mig för [synden] att be Dig om något som jag inte har kännedom om. Om Du inte förlåter mig och förbarmar Dig över mig blir jag en av de förlorade!" (47) Och [Gud talade och] sade: "Noa! Stig nu i land! Vår fred är med dig och Vi ger dig och alla [rättfärdiga] efterkommande till dem som är med dig Vår välsignelse. Men vad [andra bland dessa] efterkommande beträffar skall de få glädjas [åt livet under en tid] och därefter skall Vi låta dem utstå ett plågsamt straff." (48) VI UPPENBARAR här för dig [Muhammad] dessa dolda ting, som varken du eller ditt folk tidigare haft kännedom om. Och ha tålamod och avvakta [Guds dom] - den slutliga segern tillhör dem som fruktar Gud. (49) OCH TILL [stammen] Aad [sände Vi] deras broder Hud, som sade: "Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom! [Vad ni dyrkar] är era egna uppfinningar! (50) Jag begär ingen lön av er, mitt folk, för detta [budskap]; min lön får jag bara av Honom som har skapat mig. - Vill ni inte använda ert förstånd (51) Be nu er Herre om förlåtelse för era synder, mitt folk, och vänd ångerfulla åter till Honom. Då skall Han låta Sin välsignelse flöda över er och Han skall lägga styrka till er styrka - men återgå inte till ert [förra] syndiga liv!" (52) De sade: "Hud! Du har inte gett oss klara bevis [för att du är Guds utsände]; ditt ord är inte nog för att vi skall överge våra gudar och vi tror inte på vad du säger. (53) Vi kan bara anta att en av våra gudar låtit något ont drabba dig." [Hud] svarade: "Jag ber Gud vara mitt vittne - och även ni skall vittna - att jag inte har någon del i vad ni gör då ni sätter medhjälpare (54) vid Guds sida. Smid nu era onda planer mot mig utan att ge mig andrum! (55) Jag litar till Gud, min Herre och er Herre. Det finns inte en levande varelse vars lugg Han inte har fattat i ett fast grepp. Min Herres väg är i sanning en rak väg! (56) Men om ni vänder mig ryggen, [kom ihåg att] jag har framfört till er det [budskap] med vilket jag sändes till er. Min Herre kan låta ett annat folk ta er plats men ni kan inte i något avseende vålla Honom skada. Min Herre vakar över allt." (57) Och när Vår dom föll [över dem] räddade Vi i Vår nåd Hud och dem som följde honom i tron och Vi räddade dem från ett tungt straff [i livet efter detta]. (58) Detta [var stammen] Aad. De avvisade sin Herres budskap och satte sig upp emot det sändebud [som Han hade låtit komma till dem], men de gjorde [villigt] vad varje övermodig fiende till sanningen befallde dem. (59) Och [Guds] fördömelse följde dem i detta liv och [skall vila tungt över dem] på Uppståndelsens dag. Stammen Aad förnekade sin Herre - Det är ute med Aad, Huds folk! (60) OCH TILL [stammen] Thamud [sändes] deras broder Salih. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom. Han skapade er av jord och Han lärde er att bruka den och där fick ni bygga och bo. Be Honom om

förlåtelse för era synder och vänd ångerfulla åter till Honom. Min Herre är nära och hör [människans] bön." (61) De svarade: "Du har varit en av oss, Salih, [och] Vi fäste stora förhoppningar vid dig! Vill du förbjuda oss att dyrka vad våra förfäder dyrkade? Ja, Vi oroas av starka misstankar om [det verkliga syftet bakom] dina maningar till oss." (62) Han svarade: "Vad anser ni, mitt folk? Om jag har ett klart vittnesbörd från min Herre som jag stöder mig på och Han stärker mig med Sin nåd, vem skulle då kunna skydda mig för Guds [vrede] om jag visade Honom olydnad? Ni [bidrar] enbart till [min egen] undergång." (63) Och [han fortsatte]: "Detta Guds kamelsto, mitt folk, skall vara ett tecken för er. Lämna henne nu i fred att beta på Guds jord och tillfoga henne ingen skada; i annat fall väntar er ett ögonblickligt straff." (64) Men de slaktade kamelstoet på det grymma sättet, varpå [Salih] sade: "I [ytterligare] tre dagar skall ni få glädjas [åt livet] i era hem; detta är inte tomma ord!" (65) Och när Vår dom föll räddade Vi i Vår nåd Salih och dem som följde honom i tron, och [Vi förskonade dem] från skam och förödmjukelse på [Uppståndelsens] dag. Din Herre har all styrka, all makt. (66) Men över dem som hade begått [sådan] svår orätt genljöd dånet [av Guds straff] och morgonen fann dem liggande framstupa i sina hem; (67) [det var] som om de aldrig hade levt där i välstånd och trygghet. Stammen Thamud förnekade sin Herre - Det är ute med stammen Thamud! (68) OCH VÅRA budbärare kom till Abraham med ett glatt budskap. De hälsade honom "Fred!" och han svarade: "Fred [vare med er]!" Och han skyndade sig att bära fram en helstekt kalv. (69) Men när han såg att de inte sträckte sina händer mot födan, blev han rädd [att de hade onda avsikter]. [Men] de sade: "Var inte orolig! Vi har sänts till Lots folk." (70) Och hans hustru som stod [i närheten] log förnöjt. Då gav Vi henne det glada budskapet om Isaks [födelse] och om Jakob [som skulle födas] efter Isak. (71) Hon sade: "Skall jag, arma kvinna, föda en son, gammal och svag som jag är och min man har uppnått hög ålder? Detta är sannerligen märkligt!" (72) [Budbärarna] sade: "Förvånas du över Guds beslut? Guds nåd och välsignelser skall vara med er alla i detta hus! Honom tillhör allt lov och pris!" (73) När Abraham väl övervunnit sin rädsla och fått den goda nyheten [om Isaks födelse], ville han tala till förmån för Lots folk inför Oss - (74) Abraham var en fördragsam man och alltid beredd att vända åter i ånger till Gud. (75) [Men budbärarna sade:] "Avstå, Abraham, från detta! Din Herres dom har fallit och det straff som skall drabba dem kan ingen avvärja." (76) OCH NÄR Våra budbärare kom till Lot blev han bekymrad då han såg att han inte kunde skydda dem, och han utbrast: "Detta är en svart dag!" (77) Och invånarna skyndade till [från alla håll], drivna [av sina begär]; sedan länge hade de tagit för vana [att tillfredsställa sin lust] på detta skamliga sätt. [Lot] sade: "Mitt folk! Här är mina döttrar; det vore mindre anstötligt [om

ni ville förströ er] med dem. Frukta Gud och drag inte skam över mig genom att förgripa er på mina gäster! Finns det inte en [enda] rättsinnig man bland er?" (78) De svarade: "Du vet att dina döttrar inte är för oss och du inser nog vad vi vill." (79) [Lot] utbrast: "Om jag ändå hade varit stark nog att övermanna er eller hade ett mäktigt stöd att lita till!" (80) [Änglarna] sade: "Lot! Vi är din Herres budbärare! Dessa [människor] skall inte lyckas tillfoga dig [något ont]. Bege dig nu i väg med din familj medan det ännu är mörkt, och låt ingen se tillbaka utom din hustru - det som skall drabba dem skall [även] drabba henne. Gryningen är den tid som är utsatt för dem - är inte morgonen nära?" (81) När Vår dom föll lade Vi [städerna] i ruiner; [det förutbestämda straffet] drabbade dem som ett regn av stenblock i våg på våg, (82) [alla] märkta med din Herres tecken. - Dessa [hårda slag] ligger aldrig långt borta från dem som begår sådana ogärningar! (83) OCH TILL Madyans [folk sändes] deras broder Shuayb. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom. Och mät inte och väg inte upp för knappt. Jag ser att välstånd råder hos er, men jag bävar för det straff [som kan drabba er] en Dag då ni finner er inringade [utan möjlighet att fly]. (84) Mitt folk! Mät och väg med fulla mått [i allt vad ni företar er] som rätt och rimlighet bjuder, gör inte intrång i andras rättigheter och sprid inte sedefördärv och annat ont på jorden. (85) Det bästa för er, om ni tror [på Guds löfte], är vad Gud aldrig upphör att räkna er till godo. Men jag är inte satt att vaka över er." (86) De sade: "Hör, Shuayb! Måste vi enligt din tro överge det som våra förfäder tillbad och får vi inte längre göra som vi vill med vår egendom? Är du således den enda [människan på jorden] som är god och rättrådig!" (87) Han svarade: "Vad anser ni, mitt folk? Om jag har ett klart vittnesbörd från min Herre som jag stöder mig på och om Han frikostigt skänker mig allt vad jag behöver - [gör jag då inte rätt när jag talar till er som jag gör]? Det är inte min avsikt att [bakom er rygg] göra det som jag uppmanar er att avstå från; det enda jag vill är att så långt jag förmår [hjälpa er att] leva ett bättre liv. Om jag skall lyckas med detta ligger helt i Guds hand; till Honom litar jag och till Honom vänder jag alltid åter i ånger [över mina synder]. (88) Mitt folk! Låt inte er tvist med mig leda er [till sådana handlingar] att ni drabbas av detsamma som drabbade Noas folk eller Huds folk eller Salihs folk - [eller] Lots folk [vars boplatser] inte var belägna långt från era [trakter]! (89) Be nu er Herre om förlåtelse för era synder och vänd åter till Honom med ånger i sinnet. Min Herre är barmhärtig och kärleksfull!" (90) [Men] de sade: "Mycket av det som du säger, Shuayb, övergår vårt förstånd. Vad vi kan se är att du har en svag [ställning] bland oss och om inte din familj hade funnits, skulle vi helt säkert ha stenat dig till döds; över oss har du ingen makt!" (91) Han svarade: "Har min familj större makt över er, mitt folk, än Gud som ni tror att ni saklöst kan lämna ur räkningen? Men min

Herre har full uppsikt över allt vad ni företar er! (92) Gör nu, mitt folk, vad som står i er makt [för att bekämpa tron]; jag skall göra mitt [för att befästa och utbreda den]! Ni skall [tids nog] få veta vem [av oss] som kommer att drabbas av ett förnedrande straff och vem som är lögnare. Vänta alltså [på vad som skall komma]! Jag skall vänta med er!” (93) Och när Vår dom föll räddade Vi i Vår nåd Shuayb och dem som följde honom i tron. Men över de orättfärdiga genljöd dånet [av Guds straff] och morgonen fann dem liggande framstupa i sina hem; [det var] som om de aldrig hade levt där i välstånd och trygghet. (94) ”[Nu] är det ute med [folket i] Madyan – det gick för dem som det gick för Thamud!” (95) OCH VI sände Moses med Våra budskap och en klar bekräftelse på hans myndighet (96) till Faraos och hans stormän; de lydde [bara] Faraos och Faraos befallning ledde ingen till den raka vägen. (97) På Uppståndelsens dag skall han gå före sitt folk och leda dem – [som boskapen leds] till vattningsstället – rakt in i helvetets eld. Det är sannerligen ett uselt vattningsställe, som han leder dem till! (98) Och [Guds] fördömelse följde dem i [livet] och [skall vila tungt över dem] på Uppståndelsens dag. Vilken ödesdiger gåva! (99) DET SOM VI [nu] berättar för dig [Muhammad] ur berättelserna om [gångna tiders] folk – några av dem lever kvar, andra har Vi skördat – [har något att lära människorna]. (100) Vi gjorde dem ingen orätt – [med sina handlingar] gjorde de orätt mot sig själva. De gudar de anropade vid sidan av Gud kunde inte hjälpa dem när deras Herres dom föll; [tron på] dem förde dem bara allt snabbare mot [den slutliga] undergången. (101) Sådana straffdomar [som de Vi här berättat om] avkunnar din Herre när Han straffar folk som har sjunkit djupt i synd. Hans straff är plågsamt och utkrävs med obeveklig stränghet. (102) I detta ligger helt visst ett budskap till dem som bävar för de eviga straffen [som skall utmätas] på vittnesmålens Dag, då alla människor har förts samman; (103) Vi kommer inte att skjuta upp den över den fastställda tiden. (104) Den Dagen skall ingen människa tala om inte Han har gett Sin tillåtelse; på några [väntar] fördömelse, på andra salighet. (105) De fördömda skall ha Elden till boning och under stönanden och jämmer (106) skall de förbli där så länge himmel och jord består, om inte din Herre vill annorlunda – din Herre gör vad Han vill. (107) De saliga skall ha paradiset till boning och där skall de förbli så länge himmel och jord består, om inte din Herre vill annorlunda – en gåva av oavbruten lycka utan ände. (108) TVEKA INTE [Muhammad] om vad [avgudadyrkarnas] dyrkan innebär; deras dyrkan skiljer sig inte i något avseende från den som deras förfäder ägnade sig åt före dem. Vi skall ge dem till fullo vad som tillkommer dem; ingenting skall dras ifrån. (109) Och Vi gav Moses Skriften, men olika meningar uppstod [bland folket] om dess innebörd; och om inte din Herre hade beslutat [om uppskov] skulle allt ha avgjorts mellan dem. Och så fortsätter de att hysa

tvivel och misstankar. (110) Din Herre skall helt visst ge alla människor den fulla lönen för deras handlingar; Han är väl underrättad om vad de gör. (111) Följ, som du har blivit befalld, den raka vägen – [du] och de som, ångerfulla, med dig har vänt åter till Honom – och överskrid inte [de av Gud fastställda gränserna]! Han ser vad ni gör. (112) Sök inte stöd hos de orättfärdiga, så att ni inte blir svedda av helvetets eld; då kommer ni inte att vid sidan av Gud finna någon beskyddare, ja, ni blir helt utan hjälp. (113) Och förrätta bönen vid dagens början och dess slut och under nattens första timmar – de goda handlingarna driver bort de dåliga. Detta är en påminnelse för dem som vill minnas [Gud]! (114) Och ha tålamod! Gud låter inte dem som gör det goda och det rätta gå miste om sin lön. (115) DET ÄR olyckligt [för människorna] att det bland de slakten [som Vi lät gå under] före er tid, inte fanns fler kloka och sansade människor, som [försökte] hejda oordningen och sedefördärvet på jorden! Dessa var bara ett fåtal bland dem Vi räddade, medan de orättfärdiga hängav sig åt ett förvekligande liv av nöjen och njutningar och sjönk [allt djupare] ned i synd. (116) Din Herre låter inte ett folk gå under på grund av [människornas] synd, så länge deras strävan är att bättra sig och göra rätt [mot varandra]. (117) Hade din Herre velat skulle Han helt visst ha gjort människorna till ett enda samfund; men [det var inte Hans vilja och därför] fortsätter de att föra fram motstridiga åsikter, (118) utom de hos vilka Guds nåd fått verka. Och därför har Han skapat dem. Din Herres ord skall besannas: ”Jag skall sannerligen fylla helvetet med osynliga väsen och människor, alla tillsammans!” (119) AV berättelserna om [de tidigare] sändebuden har Vi låtit dig veta allt det som kan stärka [tron i] ditt hjärta; med det har sanningen nått dig och en förmaning och en påminnelse till de troende. (120) Och säg till dem som inte vill tro: ”Gör vad som står i er makt [för att bekämpa tron]; vi skall göra vårt [för att befästa och utbreda den]! (121) Och vänta [på det som skall komma]! Även vi skall vänta.” (122) Hos Gud finns [kunskapen om] himlarnas och jordens dolda verklighet och till Honom skall allt [till sist] återbördas. Dyrka Honom därför och förlita dig på Honom; ingenting av vad ni [Hans tjänare] gör går din Herre förbi. (123)

[KAPITEL 11](#)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 12](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 10»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)